

A SZUVERÉN¹ ISTEN

David Clayton

Isten szuverenitása és az emberi szabad akarat két olyan alapvető fogalom, amelyek gyakran ellentmondásban állnak egymással. Egyrészt a Biblia hangsúlyozza Isten abszolút tekintélyét és hatalmát az egész teremtés felett. Másrészt megerősíti, hogy az emberek szabadon cselekedhetnek, képesek olyan döntéseket hozni, amelyek örök sorsukat alakítják. Hogyan fér meg egymás mellett ez a két igazság?

Legfelsőbb hatalom

Isten szuverenitása azt jelenti, hogy a létező legmagasabb hatalommal és tekintéllyel rendelkezik. Mint minden dolgok teremtetője és fenntartója, Isten akarata a végső, és az Ő céljait nem lehet felülbírálni. Nabukodonozor, miután megtapasztalta Isten fegyelmezését, ezt gyönyörűen kifejezte:

- *Most azért én, Nabukodonozor, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt, mert minden tette helyes, eljárása igazságos, és meg tudja alázni azokat, akik kevélyen élnek. (Dániel 4:35)*

A szuverenitás ezen értelmezése szerint Isten aktívan munkálja tervét a történelemben. Az olyan események, mint az özönvíz, a kivonulás és Jézus Krisztus eljövetele, pontosan az Isten által elrendelt időben

¹ A szuverenitás szó jelentései:

1. Legfőbb hatalom, (állami) főhatalom, felségjog.
2. (Állami, uralkodói) teljes önállóság, függetlenség.
3. Felsőbbség, fölény.

A szó a latin „felső” jelentésű *superanus* szóból származik.

történtek. Ez megmutatja, hogy mind az időzítés, mind pedig a célok megvalósítása, tervei kimenetele Isten irányítása alatt állnak.

A választás hatalma

Miközben Isten szuverén, a Szentírás azt is megerősíti, hogy az embereket szabad akarattal ruházta fel – azzal a képességgel, hogy értelmes döntéseket hozzanak.

- *De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek most a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk! (Józsue 24:15-16)*
- *Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te háza népe! (Cselekedetek 16:31)*

Ezek az igék szemléltetik az egyéni felelősséget, hogy az ember válaszol-e Isten meghívására. A szabad akarat azonban nem jelenti azt, hogy mindent mi irányítunk. Az emberi választást korlátozza természetünk, körülményeink, és ami a legfontosabb, képtelenségünk arra, hogy Isten követelményeit az Ő hatalma nélkül teljesítsük.

A predesztináció kihívása

Az eleve elrendelés tana egyik legnevezetesebb hirdetőjéhez, Jean Calvin nevéhez kötődik. E tan szerint Isten szuverén hatalmánál fogva előre meghatározza, hogy ki üdvözül és ki kárhozik el. Ebből következik, hogy a teremtmények nem rendelkeznek az istenválasztás szabadságával; minden Isten elrendelése szerint történik.

A predesztináció nyugtalanító képet fest Istenről. Ha egyeseket kárhozatra rendelt anélkül, hogy választási lehetőséget adna nekik, ez megkérdőjelezi az Ő jóságáról alkotott képünket. E tanítás még aggasztóbbá válik, ha az örökké égő pokolba vetett hittel párosul. Képzeljünk el egy olyan Istent, aki megteremti az embereket, megtagadja tőlük a választás szabadságát, majd örök kínszenvedésre ítéli őket! Isten ilyen ábrázolása nehezen egyeztethető össze a Teremtőnek a Szentírásban kinyilatkoztatott, szerető és irgalmas természetével.

Választás és üdvösség

Végősoron azonban a sorsunk a saját kezünkben van – ezt kizárólag Isten kegyelme teszi lehetővé. Minden ember meghívást kap, hogy elfogadja az üdvösség ajándékát, de a döntésnek belülről kell jönnie. Olyan választásról van szó, amelyet senki sem kényszeríthet ki vagy határozhat meg előre, még Isten sem. A Biblia biztosít bennünket arról, hogy Isten azt kívánja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság megismerésére.

- *a mi üdvözítő Istenünk ... azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére. (1Timótheus 2:4)*

Ez az ige bemutatja az Ő szerető természetét és a szabadságot, amelyet teremtményeinek biztosít. Hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tudatosan és szándékosan döntsünk az Ő követése mellett. Miközben megerősítjük a szabad választás valóságát, el kell ismernünk annak titkait is. Miért hoz két, azonos körülmények között nevelkedett ember teljesen különböző döntéseket – az egyik Krisztus követését választja, a másik pedig elutasítja Őt? Ezt a kérdést talán soha nem fogjuk teljesen megérteni. A választás szabadsága Isten egyik legnagyobb ajándéka az emberiségnek, de felelősséggel is jár.

Minden ember döntései meghatározzák örök sorsát. Mégis, még ideális körülmények között is, mint például Káin és Ábel esetében, az emberi döntések nagymértékben eltérhetnek egymástól. Az egyik testvér úgy döntött, hogy követi Istent, míg a másik a gonoszságnak engedett. Ez az eset jól bemutatja az emberi döntéshozatal összetettségét és a szabad akarat mély jelentőségét Isten tervében.

Az emberi választás korlátozottsága

Az izraeliták története a Sínai-hegyen jól szemlélteti az emberi választás korlátait. Amikor Isten eléjük tárta szövetségét, nem volt bizonytalankodás.

- *Az egész nép egy akarral felelte: Megtesszük mindazt, amit az Úr mondott! (2Mózes 19:8)*

Mégis gyorsan bálványimádásba estek, ami az emberi döntések gyengeségét mutatja. Pál apostol ezt a küzdelmet visszhangozza, amikor kesereg:

- *Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat. (Róma 7:19)*

Ez a feszültség egy alapvető igazságot tár fel: bár az ember képes választani, de Isten beavatkozása híján nincs hatalma az isteni megbízások teljesítésére. Az igazi szabadság nem a korlátozások hiánya, hanem az a képesség, hogy az ember akaratát Isten akaratához igazítsa az Ő kegyelme által.

A szélsőségek elkerülése

Hogyan fér meg egymás mellett Isten szuverenitása és a szabad emberi akarat? A válasz a két terület megértésében rejlik. A keresztény hitben alapvető fontosságú, hogy egyensúlyt találjunk Isten szuverenitása és az emberi szabadság között. Isten

szuverenitásának túlhangsúlyozása a predesztinációba vetett hithez vezet, míg a szabad akarat túlhangsúlyozása törvényközpontúsághoz és az üdvösség cselekedeteken alapuló megközelítéséhez vezethet.

A Biblia azt tanítja, hogy Isten mindenható és mindenképp felett álló hatalom. Szuverenitása azt jelenti, hogy akadály nélkül megvalósíthatja céljait. Ez azonban nem zárja ki az emberi szabadságot. A szuverén, azaz mindenképp felett álló hatalommal rendelkező Isten megadta az embereknek azt a képességet, hogy a saját lelkükkel kapcsolatban döntsenek. Ez a korlátozott szuverenitás lehetővé teszi az egyének számára, hogy válaszoljanak Isten hívására, de végső soron Isten az, aki lehetővé teszi, fenntartja és tökéletesíti döntéseiket. Ez a kölcsönhatás nyilvánvaló az üdvösségben. Bár az egyéneknek dönteniük kell, hogy hisznek-e Krisztusban, Isten az, aki kezdeményezi a kapcsolatot, biztosítja az üdvösség eszközeit, és beteljesíti a szívekben végzett munkát.

- *mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.* (Filippi 2:13)

Következtetés

Isten szuverenitása olyan alapvető igazság, amely hangsúlyozza az ő legfőbb tekintélyét és korlátlan hatalmát. Ezt azonban a szabad emberi akarat ugyanilyen fontos igazságával összhangban kell érteni. Ezek az elvek együttesen olyan Istent mutatnak be, aki nemcsak hatalmas, hanem mélységesen szerető és igazságos is. Megadja teremtményeinek a választás méltóságát, és lehetővé teszi, hogy minden egyes ember maga határozza meg örök sorsát.

A keresztyének számára ez a megértés egyszerre eredményez alázatot és bizonyosságot. Arra hívja a hívőket, hogy teljesen átadják életüket Istennek, bízva bölcsességében és időztetésében, ahelyett,

hogy arra törekednének, hogy saját maguk irányítsák az eredményeket. Ez vigaszt is nyújt, tudva, hogy Isten céljai az emberi kudarcoktól függetlenül győzedelmeskedni fognak. Ahogyan a zsoltárszerző írja:

- *Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van nálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon. (Zsoltár 16:11)*

Amikor a hívők az Istennel való kapcsolatukra összpontosítanak, nem pedig saját erőfeszítéseikre, békét és célt találnak az ő mindenhatóságában. Használjuk bölcsen a választás eme ajándékát, igazodjunk döntéseinkben az ő akaratahoz, és bízunk abban, hogy kegyelme minden lépésünkben vezet minket!

A győzelmes keresztény élet titka a rajtunk keresztül élő Krisztus. Nem az, hogy Jézusért élünk, hanem az, hogy Jézus él rajtunk keresztül. A törvény a „külső” emberre összpontosít, és azt mondja, amit tennünk kell. A kegyelem a „belső” emberre fókuszál, és azt mondja, amit Jézus már elvégzett. Amikor arra tekintünk, amit Jézus már elvégzett, akkor kegyelmének természetfeletti erejében járunk. Keresztény életet élni nem pusztán nehéz, hanem egyszerűen lehetetlen saját, emberi erőnkre alapozva. Az egyetlen módja, hogy olyanok lehessünk, mint Krisztus, ha engedjük Őt rajtunk keresztül élni. Ahogy a gyökér a talajban él, a vessző a szőlőben, a hal a tengerben, az igazi életedet a Jézussal való egységben találod meg.²

² Andrew Wommack gondolatai

A KERESZTÉNY ÉLET SZAKASZAI

David Clayton előadása alapján³

Az Istennel való legzavartalanabb szeretetkapcsolat fejlődése és kibontakozása érdekében nagyon fontos tisztában lennünk azzal, hogy az ige szerint pontosan milyen állomásai és szakaszai vannak egy Jézust követő keresztény életének. Ezek megértése segít betöltenünk a mennyei Atya sorsunkra vonatkozó jó és szent akaratát. Az Úr célja az eredetileg Isten képmására teremtett teljes ember helyreállítása: a szellem (természet), a lélek (jellem) és a test tökéletessé tétele, egyéni és közösségi szinten egyaránt. Ezt Isten Krisztus áldozata és szolgálata révén valósítja meg.

	Állomások & szakaszok
1.	újjászületés
2.	növekedés
3.	közösség
4.	feltámadás & elválkozás

ÚJ(JÁ)SZÜLETÉS

Az új születés a kulcstörténet és -tapasztalat a személyes kereszténységünk kezdetén; az induláshoz nincs ennél fontosabb. A nagy forduló- és kezdőpont, amely meghatározza a további sorsunkat. Az ugyancsak Isten által kezdeményezett megtérés, a Teremtőhöz való visszatérés megpecsételéséről van szó. A kereszténységbe való átlépést is születésnek nevezi a Biblia. Ahogyan egy csecsemő világra jövedele egy új személy megjelenését jelenti a

³ Three parts of the Christian experience
<https://youtu.be/KLpx79VN-Uo>

Földön, úgy a szellemi születés egy új mennyei polgár megjelenését jelenti a földi és mennyei világban.

JELLEMZŐK	ÚJ SZÜLETÉS
Kivitelező	egyedül Krisztus
Az ember „eszköze”	a hit
Időtartam	egyetlen pillanat
Jelképe	a frigyláda feletti fény
Ajándék	új (isteni) szellem
Eredmény	új (isteni) természet
Cél	üdvösség

- *Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami szellemtől született, szellem az. (János 3:5-6)*
- *Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele. Testetek a bennetek lakó szent szellem temploma. (1Korinthus 6:17.19)*
- *Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. (2Korinthus 5:17)*
- *De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője, a szent szellem által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek. (Titus 3:4-7)*

- *Ti azonban nem test szerint élték, hanem szellem szerint, ha Isten szelleme lakik bennetek. De, akiben nincs Krisztus szelleme, az nem az övé. Ha pedig Krisztus bennetek van, bár a test halott a bűn miatt, a szellem élet az igazság miatt. Ha pedig annak szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó szelleme által. (Róma 8:9-11)*

Előképe

Jézus bemerítése a Jordánban az előfutár próféta (Keresztelő János) által világos képet ad számunkra ennek a különleges eseménynek a tartalmáról és céljáról. Noha Istenfia nem szorult rá erre a megtisztulásra és megújításra, de mint ember, mint a Messiás, maradéktalanul betöltötte ezt az igazságot. Érdeünkben tette, hogy érthessük, láthassuk, mit ajándékozott nekünk a Mindenható.

- *Jézus ezt válaszolta [Jánosnak]: Engedj most, mert így illik minden igazságot betöltenünk! Akkor engedett neki. Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt az ég, és látta, hogy Isten szelleme, mint egy galamb aláereszkedik, és reá száll. És íme, hang hallatszott a mennyből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm! (Máté 3:13-17)*

A vízben való alámerülése a kereszthalálban való elmerülését előlegezte meg, illetve az ember ádami természetének halálát fejezte ki, amelyet megoszt majd követőivel. A vízből való kiemelkedése saját feltámadását és az Őbenne hívők feltámadását vetítette előre. A szent szellem, vagyis az Atya jelenlétének alászállása és betöltése egyrészt a Felkent hivatalba iktatását fejezte ki, másrészt előre utalt a hívőknek szóló, „életre képesítő” ajándékára. Isten csodálatos szavai kettejük kapcsolatának megpecsételését jelentik, illetve a hívők

számára az örökbefogadás jövőbeni csodáját tárják fel. Bepillantást nyújtanak Isten és a menny örömébe egy-egy új örökös születése fölött.

Krisztus szelleme

A legfontosabb, nélkülözhetetlen kezdőlépés tehát a szent szellemtől való új születés. Ez a valóságos változás alapvető feltétele. Mindez nem a múlt- és jelenbeli emberi viselkedéssel függ össze, hanem azzal a komoly, életre szóló döntéssel, hogy az illető egyesülni akar Istennel, hogy átadja önmagát neki. Isten erre válaszként, egyszeri aktusként megajándékozza az embert Krisztus szellemével. Ugyanis egyedül Krisztus képes hathatós változást végrehajtani a sötét szív legmélyén. Az ember része ebben, hogy hit által el- és befogadja a mennyei ajándékot. Ha az ókori szent sátorra vagy a templomra gondolunk, akkor az a mozzanat, amikor a frigyládát elhelyezték a szentek szentélyében és megjelent fölötte az aranyszínű köd, az Isten dicsőséges jelenléte – ezt jelenti az ember szellemen belül való új születése. A szövetség ládája az élő szövetsége(s)t, Jézus Krisztust jelképezi. Az istentelenség sötétségét felváltja az örök világosság azokban, akik befogadják a Fiú szellemét, aki az Atya jelenlétét hordozza.

Az egyesítés hogyanját nem tudjuk megragadni, csak a következményeket tapasztalhatjuk meg. Jézus Nikodémusnak magyarázta a titokzatos folyamatot: a szél arra fúj, amerre akar, látszólag öntörvényű módon, emberi szem számára láthatatlanul, csak a zúgását halljuk, vagy a levelek mozgásából következtetünk a szélirányra⁴. Az Atya és a Fiú egyesíti szellemét az őket befogadó ember szellemével, és így a halandó részesévé válik az isteni természetnek (Róma 8:9). Ettől fogva Jézus él bennük láthatatlan, de

⁴ Id. János evangéliuma 3. fejezet

valóságos szellemi formában, és ezért életük látható részletei is átalakulnak a szellemi egyesülés, illetve az élő kapcsolat következtében. Ez az alapja a keresztyén létformának. A testi természet és az indulatvezérelt működés helyett Isten természetének befolyása érvényesülhet. Ekkor kezd el az ember másként gondolkodni önmagáról és a többi lényről körülötte. Megteremtődik a gyermeki viszony Isten irányába, a testvéri viszony a többi ember felé, a felelősségteljes gondolkodás a Föld többi élőlényé felé.

- *szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott szent szellem által.* (Róma 5:5)
- *a fiúság szellemét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atyám!”* (Róma 8:15)

Természetváltás

Az újjászületésre az ember alapállapota, a vele született természete miatt van szükség. A testi vagy bűnös természet lényege az én- és önközpontú életvitel. Előny- és elismeréshajszolás, győzelem- és dicsőségvágy, mohóság, hiúság jellemzi. Minden negatív tulajdonságunk az önzésre vezethető vissza. Ezen a Földön minden lény önmaga javát keresi elsősorban. Ádámtól született emberként képtelen bárki krisztusi módon élni és viselkedni, azonban Isten és Fia természetének lényege ellenkezője az emberének: az állandó önzetlenség. A mások felé irányuló jóság, nem pedig az önmaga felé hajló, elfogult kedvezés jellemzi. Ezért igaz az a megállapítás, hogy egyedül és kizárólag Isten jó(ságos). Egészen addig igaz ez a kibékíthetetlen ellentét, amíg nem egyesülünk Krisztus szellemével.

Csapda

Ha valaki azt állítja, hogy újjászületett, de nem tapasztalható gyökeres változás benne, akkor biztosak lehetünk, hogy mégsem történt meg a szellemi születés. Sokan csupán elmében és elméletben, értelmi úton élik át a változást, a megtérést. Elhatározzák, hogy mostantól Jézust akarják követni, de ez csupán emberi vállalás és erőfeszítés. (Esetleg) átmennek a bemerítés tapasztalatán, tagjai lesznek egy egyháznak vagy felekezetnek, elkezdenek gyülekezetbe járni, és eltökélik magukban, hogy ezentúl új életet fognak élni. De mindeközben továbbra is saját erőforrásaikra támaszkodnak. Legbelül egy megerőltető és feszültséggel teli úton járnak, amely azonban nem tesz jó és igaz bizonyosságot Istenről. Megpróbálnak olyanok lenni és olyat tenni, amire valójában nem képesek. Mintha a farkas bárányt játszana. Nem működik, mert nem működhet. Semmilyen emberi erőfeszítés és elhatározás nem idézheti elő az új születést! Óriási különbség van a testi és a szellemi indíttatású működés és viselkedés között, egyik sem tudja a másikat pontosan utánózni. Sem a kultúra, sem a környezet megváltoztatása, sem a pszichológiai tanácsadás nem elegendő a tényleges kereszténnyé váláshoz. Mindezek csupán arra jók, hogy kifinomult, pallérozott, képmutató bűnözővé váljon az illető. Elismerés, kultúra, környezet, pozíciók, hatalom, azaz a világ eszközei ugyancsak képtelen megváltoztatni az emberi természetet.

A csoda

Az újjászületés tehát egyszeri csoda, amely során az emberi szellem egyesül a Fiú szellemével és egy isteni-emberi lény születik. Ez az átlépés a halálból az örök életbe. Alapvetően megváltozik a természet: ahogyan a farkas ragadozó, úgy a bárány szelíd. Ez pedig esetükben sem választás, hanem természet kérdése! Az addigi emberi önzést

felváltja az isteni önzetlenség. Ha a példánknál maradunk, akkor természetét tekintve a farkasból bárány lesz. A keresztény megkapja Krisztus szelíd és alázatos, önfeláldozó természetét. (Ha valaki továbbra is folyamatosan öntelt, agresszív, erőszakos módon él, akkor nem született újjá!) Krisztus általunk engedélyezett bennünk lakozása örökkévaló életet jelent már itt: ez a belépő a mennyei világba.

Üdvösség

Az új születés révén nyert isteni ajándék az üdvösség. Ne feledjük, hogy az üdvösség, vagyis az ógörög 'szótéria' szó jóval többet jelent, mint a feltámadást követő örök élet! Már itt a Földön érvényes számtalan vonatkozása, hiszen a feltámadott Krisztus szellemét kaptuk ajándékba. Magában hordozza a bűnbocsánat, a megmentés, megszabadítás, megőrzés, gyógyítás, célba juttatás isteni csodáit – mindent, amire már itt szükség van és lesz keresztény utunk során.

Példák

Pünkösd után nyílt meg az újjászületés útja az emberiség tagjai előtt. Ennek több ékes és tipikus példáját olvashatjuk az Apostolok cselekedeteiről írt tekercsben, Lukács apostol tollából. Minden népből és nyelvből tömegével jöttek férfiak és nők, hogy Krisztussal egyesüljenek, ezek közül kettőt emeltünk ki illusztrációképpen. Bemutatják, hogy Jézus tanítványai hogyan értelmezték és gyakorolták a Mesterük által ígért ajándék továbbadását.

az etióp királynő **kincstárnoka**

- *A főember megkérdezte Fülöptől: Kérlek, kiről mondja ezt [Ézsaiás] próféta? Önmagáról vagy valaki másról? Fülöp beszélni kezdett, és az Írásnak ebből a helyéből kiindulva hirdette neki Jézust. Amint tovább haladtak az úton, valami vízhez értek, és így szólt a főember: Íme, itt a víz! Mi akadályozza annak, hogy megkeresztelkedjem? Ezt mondta neki*

Fülöp: Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet! Ő pedig így válaszolt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia! Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és szálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és a főember, és megkeresztelte őt. (Cselekedetek 8:34-38)

a római **Kornélius** és házanépe

- *Míg ezeket a szavakat mondta Péter, szállt a szent szellem mindazokra, akik hallgatták az ígét. És elámultak a zsidók közül való hívők, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a pogányokra is kitöltetett a szent szellem ajándéka. Hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent. Akkor megszólalt Péter: Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki tőlük, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy vették a szent szellemet, mint mi? És úgy rendelkezett, hogy keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus nevében. (Cselekedetek 10:44-48)*

Jézus nevében, az Ő vérében mosták le bűneiket a vágyakozó megtérők és megkapták a szent szellem megígért ajándékát. Ezzel feladták korábbi önző, Ádámtól örökölt függetlenségüket, maguk mögött hagyták múltjukat, hogy Isten királyságának alázatos alattvalói legyenek.

Egyszer vagy többször?

A kereszténnyé válás tapasztalata csupán egyetlen egyszer történhet meg egy földi halandó életében. Mindezek mellett a keresztényekkel előfordulhat, hogy vétkeznek, hogy akár még szándékosan is rossz dolgokat követnek el, hiszen nem váltanak át ekkor sem, úgymond robotszerű üzemmódba. Kérdés, hogy bukás után megújulhatnak-e még egyszer vagy örökre elvesztek? Másképp fogalmazva: Lehet-e kétszer (vagy többször) újjászületni?

- *Mert ha szándékosan vétkezünk, miután megismertük az igazságot, akkor nincs többé bűneinkért való áldozat, hanem az ítélet valami*

félelmes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket. Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tiporja, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem szellemét megcsúfolja? (Zsidók 10:26-27.29)

- *Lehetetlen ugyanis, hogy akik egyszer megvilágosítottak, és megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a szent szellemnek, akik megízlelték Isten felséges beszédét és az eljövendő világ erőit, de elestek, hogy azok ismét megújuljanak és megtérjenek; hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Isten Fiát, és meggyalázzák őt. (Zsidók 6:4-6)*

Ha az újjászületést egy menyegzőhöz hasonlítjuk, amely során ketten örök szövetségre lépnek egymással, akkor a két fent idézett, félelmetes ige a házasság megtöréséről, a szándékos, tudatos elválásról szól. A „szándékos véték”, amiről itt Pál beszél, az a kapcsolat akaratlagos megszakítását jelenti. Az ember visszatér a teljes istenfüggőség állapotából az ön-igazgatás elvéhez és visszaveszi saját kezébe az élete irányítását; nem akarja többé, hogy Krisztus vezérelje lépteit. Ebben az esetben nincs többé hatása, befolyása az ő életében a bűnért való áldozatnak. Istennek nincs több, nagyobb hatalma annál, mint amivel egyszer már magához vont és önmagával egyesített valakit. Aki ezt tudatosan megtagadja és elutasítja, visszafordíthatatlan állapotba kerül. Tehát ebben az esetben nem bizonyos vétkes tettek (mint pl. pletyka, nassolás, lopás, hazugság stb.) elkövetéséről van szó, hanem tudatos, szándékos állapotváltoztatásról! Tehát EGYSZERI VÁLASZTÁS kereszténnyé lenni, és örökre szól; hacsak nem dönt valaki úgy, hogy kilép ebből a szövetségből, ahová nincs többé visszatérése. Akkor viszont örökre elveszett az illető, mert egyszerűen – saját elvakulása miatt – képtelen visszakérülni Isten szeretetébe.

Aki valóban újjászületett és részesült Krisztus életéből, a „szeretettség békességéből”, majd ezt egyszer csak elutasítja, az örökre eltaszítja magát Istentől. Az Isten szelleme nélküli élethez való visszatérés az örök életvesztést jelenti. Csakis tudatos fordulat révén lehetséges tehát újjászületés után elveszni, a kárhozat fiává válni. Természetesen valamely gonosz gyakorlat, rossz szokás állandó uralma alatt az ember eljuthat odáig, hogy mintegy „lerúgja” magáról Krisztus igáját és visszatér az önző életformájához. De gondoljuk át, a születést követő állapotot nem könnyű megváltoztatni! Ha embernek születünk, később is emberek maradunk. Hasonlóképpen, a rossz döntések és személyes vétkek önmagukban nem változtatják meg a keresztény státuszt. Az új születés igazság, tény, még ha valaki alkalmanként rosszat is tesz. (Ezt természetesen ne a bűn támogatásaként értsük!!!)

Még lehet...

Történelmi távlatokban tekintve jelenleg a kegyelem idejét éljük, vagyis még korlátlan lehetőség van a megtérés és új születés révén kapcsolódni Istenhez. Az utolsó lehetőség a végső, nagy evangéliumhirdetés bevezetésével érkezik el. Az irgalom korának lezárását az utolsó, világgraszoló csapások követik, melyek kezdetekor nincs már mód a megváltozásra.

NÖVEKEDÉS

Ahogy a csecsemő növekedésnek indul a génjeiben rejlő törvények és a neki nyújtott fizikai és érzelmi táplálás segítségével, úgy a keresztény életnek is van egy szükségszerű növekedési szakasza. A teljes kifejelettségig, a biológiai és jellembeli érettség eléréséig évtizedekre van szükség; többnyire ugyanez igaz a szellemi növekedés vonatkozásában is. Az új születés az ember szellemében

eredményezett egyszeri, minőségi változást. Ezzel szemben az elme, a gondolkodásmód, a lélek átformálása a krisztusi jellem kiformalódása és megszilárdulása érdekében hosszabb folyamat.

JELLEMZŐK	NÖVEKEDÉS
Kivitelező	Krisztus & keresztyén
Az ember „eszköze”	a hit tettei
Időtartam	folyamatos
Jelképe	a szentély tartalma
Ajándék	új elme, új lélek
Eredmény	új jellem
Cél	tanúságtétel

- *Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes! (Róma 12:1-2)*
- *felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt. (Kolossé 3:10)*
- *az pedig az örök élet, hogy megismerjenek* téged, az egyedül igaz Istent és akit elküldtél, a Jézus Krisztust (János 17:3)*
- *mint újszülött csecsemők a hamisítatlan szellemi tejet kívánjátok, hogy azon növekedjétek az üdvösségre, mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr! Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, azonban Isten előtt „kiválasztott és drága”; ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi*

áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által! (1Péter 2:2-5)

- *növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében! (2Péter 3:18)*
- *A pártfogó pedig, a szent szellem, akit az én nevemben küld az Atya, megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. (János 14:26)*
- *De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudva, kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölcsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen. (2Timótheus 3:14-17)*
- *hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására. Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmességre. (2Korinthus 10:4-5)*
- *Úgy ragyogjon a ti világosságotok, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék mennyei Atyátokat! (Máté 5:16)*

Bár az üdvösséget az újjászületés révén egyszer ajándékba kaptuk, hitünk és jellemünk fejlődéstörténete még csak most kezdődik. A növekedés, tanulás folyamata során az elme, a gondolkodás, a lélek,

az akarat, az érzelmek megújítására kerül sor annak érdekében, hogy a keresztény minél teljesebb összhangra jusson Isten akaratával. Az iskoláskor a formális, világi oktatás színtere. A keresztény élet nagy része ugyancsak iskoláskor a maga nemében, a folyamatos szellemi tanulás és neveltetés színtere. Ugyanakkor rendkívül fontos kiemelni, hogy ebben az esetben sokkal többről van szó, mint amiről a 'megismerés' földi fogalmaink szerint szól.

MAGYARUL	EREDETI SZÓ	JELENTÉSEI
megismerjenek*	'ginószkó' (ógörög)	megtud, megismer megért, felfog véleményt alkot szexuálisan ismer

Odaszánás

Egyik legfontosabb, első elemét Pál „odaszánásnak” vagy odaszentelésnek nevezi. Talán úgy lehetne körülírni, hogy az ember tudatosan EGYügyűvé, istenközpontúvá válik a figyelmét, a gondolkodását, a céljait illetően. A korábbi ÖNcélú életmód gyökeresen más irányt vesz és minden erejével Isten megismerésére törekszik. Mivel e világ sodrásában létezünk, ezért az odaszánást, az odafigyelést naponta szükséges megújítanunk, hiszen ez a kapcsolat sem működik az automatizmusok szintjén. A mindenható Isten megismerése Jézus Krisztus megismerésén keresztül történik: folyamatos tanulásról van szó elméleti és gyakorlati szinten, az ige alapján és/vagy párhuzamosan a különböző élethelyzetekben.

Isteni támogatás

Bár úgyszólván lehetetlen szétválasztani, de az Úr háromféle isteni „eszközt” bocsátott rendelkezésünkre a növekedés támogatása érdekében: az írott, olvasott és hallott igét; Krisztus szellemét a

szívünk szentélyében, amely megérteti, megeleveníti és hatékonyá teszi az igéket bennünk; Jézus Krisztus mennyei főpapi, közbenjáró szolgálatát Isten jobbján és a szívünkben. A kereszteny oldaláról a figyelem és a kapcsolatfelvétel, vagyis az igetanulmányozás és az ima, az Istennel való állandó beszélgetés segíti az elmélyülést.

A növekedést szolgáló mennyei támogatást a szent sátor középső pontján elhelyezett aranytárgyak és a hozzájuk kapcsolódó szolgálat jelképei által érthetjük meg mélyebben. A szentély átjárót képezett az udvar és a szentek szentje között – ahogyan a lélek titokzatos módon összekapcsolja a testet a szellemmel. A hétágú olajlámpás, a szent kenyerek asztala és az illatoltár szerepe megvilágosító erejű számunkra: Jézus, mint a világ világossága, mint az élet kenyere, illetve, mint a szent közbenjáró egyaránt rendelkezésünkre bocsátotta önmagát. Mint az élő és teremtő hatalommal bíró ige, mint törhetetlen láncszem az Istennel való szeretetkapcsolatban, alázatosan segíti az ismeret- és hitbeli növekedést.

Krisztus jelleme

A szellemi növekedés eredménye az abszolút valóság leplezetlen megismerése, azaz Isten szeretetének, akaratának és Krisztus jellemének megismerése, illetve ennek nyomán a Krisztushoz való hasonlóság fokozódása. Az Úr igazi arca fényében saját identitásunk is felragyog, és ez lehetővé teszi, hogy az értékítéleteink, a jellemtulajdonságaink, a megnyilatkozásaink jézusi minőséget tükrözzenek. Az istenfüggőség biztonsága az engedelmesség fokozódásával jár. A növekedés-fejlődés nyomán örömdetes változások következnek be az emberi kapcsolatok szűkebb és tágabb körében is. Elérhető tapasztalattá válik pl. a türelem, a megbocsátás, a megértés megélése – először Isten irányából magunkra nézve, majd pedig szereteteink, környezetünk felé mi is gyakorolni tudjuk.

Csapdák

Sokan a növekedési folyamatot összekeverik az újjászületéssel. De ez már a második lépés, a kettő pedig nem cserélhető föl, nem helyettesíthető egymással. Ugyanis a szellem megújítása nem azonos az elme és a lélek megújításával! Az utóbbi értelme, isteni célja a tanúságtételre való alkalmassá tétel. Az új természet befogadását követően egy új jellem bontakozhat ki. Az előbbi a születés eredménye, az utóbbi az élethosszig tartó, folyamatos fejlődés-fejlesztés eredménye. Célja pedig Krisztus igazságának és szeretetének bemutatása, tükrözése, képviselte a világban.

E vonatkozásban a másik legnagyobb tévedés, ha az ember azt hiszi, hogy ebben a szakaszban már a saját erőforrásaira, önnön erőfeszítéseire van utalva. Bizonyos szempontból valóban – hiszen szükség van a már említett odaszánásra és önként odaajándékozott figyelemre, de saját erőből soha nem leszünk képesek átalakulni, jobb és nemesebb irányba fejlődni! Az isteni eszközök bármelyikének elhagyásával előbb-utóbb a kereszténység legrosszabb, legtorzabb változatát produkálhatjuk: a törvényeskedő-ítélkező, erőlködő látszatjóságot.

Példák

A jellemformálódással kapcsolatban Pál leveleiben találunk negatív és pozitív, azaz elmarasztaló és dicsérő példákat egyaránt. A pogányok apostola nagyon fontos küldetésének tartotta, hogy emlékeztetés által erősítse meg a keresztényeket istengyermeki mivoltukban, hogy ennek megfelelő módon, tudatosan élhessenek, jézusi tulajdonságokról téve tanúságot.

- *Mint Istennek szent és szeretett választottjai, öltsetek magatokra könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet! Viseljétek el*

egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is! Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent. És Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhívva az egy testben! És legyetek hálásak! (Kolossé 3:12-14)

- *Imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel, hogy megítélhessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára, és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcsét Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására! (Filippi 1:9-11)*

Csúcspont

Amióta a keresztyénység útjára indult, az egyetlen Jézuson kívül nem ért el senki emberként az „abszolút”, kifogásolhatatlan jellemtökéletesség csúcsára. Milliók haltak meg hitben, haltak meg szellemben tökéletessé téve, de tulajdonságaikat tekintve fogyatkozásokkal. Természetesen üdvösséget nyertek, mégsem tudtak volna a mennyei főpap „külső” segítségével megállni. A Bibliában megrajzolt isteni terv szerint azonban a történelem egyik drámai végpontján előáll egy olyan, tömegeket magába foglaló csoport, akikre jellemző lesz a makulátlanság! Az Istenbe vetett tökéletes bizalom, a teljes függőség jellembeli tökéletességet eredményez.

- *A békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti szellemeteket, lelketeket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére! Hú az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt. (1Thessalonika 5:23)*

- *Izráel maradéka nem cselekszik hamisan, nem beszél hazugságot, és nem lesz csalárd nyelv a szájában. (Sofóniás 3:13)*
- *És láttam: íme, a Bárány ott állt a Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezren, akiknek a homlokára az ő neve és Atyjának a neve volt felírva. ... És új éneket énekelnek a trón előtt, a négy élőlény és a vénék előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről. Ők azok, akik nem szennyezték be magukat nőkkel, mert szűzek, akik követik a Bárányt, ahova csak megy, akik áron vétettek meg az emberek közül, Istennek és a Báránynak szánt zsengeként, és szájukban nem találatott hazugság: ők feddhetetlenek. (Jelenések 14:1-5)*

E csoport megjelenése, vagyis a jellemtökéletesség megvalósulása feltétele az egyik végső mozzanatnak, az utolsó élő keresztények szolgálatának.

KÖZÖSSÉG

A fizikai-biológiai növekedés a test teljes kifejlődéséig tart. A nagykorúság életkori határa a világ különböző pontjain különböző; nálunk a 18. életév betöltése jelenti az önállóság kezdetét, amikor nincs szükség többé a szülők vagy gondviselők aláírásához egy-egy önálló lépés, pl. a házasságkötés hitelesítéséhez. A felnőttkor alkalmassá teszi az embert arra, hogy a családja, a szülei nevében vagy képviselőként lépjen fel, az ő érdekeiket képviselve cselekedjen. A felnőtt állapot teszi lehetővé az önkéntes közösségre lépést, a kapcsolatépítést, a párválasztást, a gyermekvállalást és -nevelést, tehát az önálló, felelősségteljes életvitelt.

A keresztény szellemi érettség ugyancsak a tudatos közösség-megélésről, a kölcsönös szeretetben meggyökerezett együttélésről, együttes munkálkodásról szól.

JELLEMZŐK	KÖZÖSSÉG
Kivitelező	Krisztus & keresztény
Az ember „eszköze”	a hit tettei
Időtartam	folyamatos
Ajándék	békesség & öröm
Eredmény	barátság, tanítványság kijelentések, csodák
Cél	egyre több gyümölcs

- *Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségek* legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal. (1János 1:3)*
- *Szerelmesem enyém, és én az övé vagyok. Én a szerelmesemé vagyok, és ő is utánam vágyódik. (Énekek éneke 2:16. 7:10)*
- *De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet. Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz. Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a Földön sem gyönyörködöm másban. (Zsoltár 73:23-25)*
- *Maradjatok énbennem, és én tibennetek! Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad; ezeket összegyűjtik, tűzre vetik és elégetik. Ha megmaradtok bennem, és beszédeim megmaradnak*

tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek. Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek. (János 15:4-5-6-7)

- *Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet! (Példabeszédek 3:5-6)*
- *Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat. (János 14:21)*
- *Akiket Isten szelleme vezérel, azok Isten fiai. (Róma 8:14)*

MAGYARUL	EREDETI SZÓ	JELENTÉSEI
közösség*	‘koinónia’ (ógörög)	közösség személyekkel; javak megosztása; baráti viszony; közösségvállalás; úrvacsora

A kereszténység lényege ugyanis az élő, folyamatos kapcsolat teremtető és teremtménye között. Az újjászületés és növekedés (vég)eredménye az érett isten-emberi szeretetközösség. Szeretet, szerelem, barátság, házasság, tanítványság – minden emberi viszonyuláshoz egyszerre hasonlít, ugyanakkor sokkal több, tökéletesebb azoknál. Mindegyik viszony az Isten és Fia közötti kötelék leképezése. Békesség, hűség, harmónia, önmeghaladó szeretet, ragaszkodás, az összetartozás tudata, kölcsönös gyönyörködés, egység és összhang, egy akarat és egyező szándék, munkamegosztás, folyamatos öröm jellemzi ezt az együttélést.

a KAPCSOLAT tagjai	
ATYA	FIÚ
Ádám	Éva
férfi	nő
Jézus	tanítvány
Jézus	egyház

Az Isten-keresztény kapcsolatban Jézus Krisztus tölti be a férfi, a családfő szerepét; a keresztény (legyen az nő vagy férfi) pedig a menyasszony, a nő, a segítőtárs helyét foglalja el.

A mennyei minta

A teremtmények számára legtitokzatosabb kapcsolat képezi az alapját a harmonikus földi viszonyoknak. Mi már talán nem csodálkozunk rajta, de Jézus fellépésekor botrányos újdonságnak számított, hogy a JHVH néven bemutatkozó Mindenhatót saját édesapjaként mutatta be. (ld. János 5:18) Isten és egyszülött Fia olyan közösséget alkotnak, amely kezdetének senki nem volt szemtanúja, amelyet semmi nem árnyékol be, ami eltéphetetlen kötelék. Jézus a legegyszerűbb szavakkal mutatta be ezt az apa-fiú szeretetet, amely mintája és alapja a Fiú emberekhez való viszonyulásának.

A mennyei szeretetközösséget bemutató igéket három csoportra osztottuk: először az Istenre, mint édesapára, másodsor Mikhaelre-Jézusra, mint mennyei fiúra, harmadrészt a tanítványokra vonatkozó „kötődési” titkok tárulnak fel. A legtöbb, magától Jézustól származó részletet ezzel kapcsolatban János apostol jegyezte le evangéliumában. Figyeljük meg, hogyan viszonyul maga Isten az Egyszülötthöz, majd pedig rajta keresztül a teremtményekhez, akiket a lázadók soraiból emel(t) ki önmagával való közösségre!

Az Atya

- Örökkévaló *élete van önmagában*, minden más létezőtől függetlenül (5:26)
- *Hatalmasabb a Fiúnál* (14:28)
- *Szereti a Fiút*, már a teremtés előtt szerette (17:23-24)
- *Gyönyörködik a Fiúban* (Máté 3:17)
- *EGY a Fiúval* (17:21-23)
- *A Fiúban lakik* (14:10)
- *Bizonyságot tesz a Fiáról* (5:36-37)
- Mindent megoszt a Fiúval és *mindent megmutat a Fiúnak* (5:20; 16:15)
- *Megdicsőítette Fiát* (17:1.5)
- *Hatalma van a feltámasztásra* (5:21)
- *A hatalmat átadta a Fiúnak*, mint Emberfiának (5:27)
- *Az ítéletet átadta a Fiúnak* (5:22)
- Teljes tulajdonmegosztás a Fiúval (17:10)
- *Az Atya szereti a Fiú tanítványait* (16:27)
- *Az Atya teljesíti a tanítványok kéréseit*

A Fiú

- *Az Atyától származik, tőle született*, az Atya egyszülöttje (1:14; 7:29)
- *Az Atyától eredően élete van önmagában* (5:26)
- *Az Atya képmása, tükörképe* (14:9)
- *EGY az Atyával*
- *Ugyanaz a tisztelet illeti meg, mint az Atyát* (5:23)
- *Szereti az Atyát* (14:31)
- *Ismeri az Atyát*: arcát látta, hangját hallotta, az igéje maradandóan benne van (5:37-38)
- *Az Atyában lakik, megmarad az Ő szeretetében* (14:10; 15:10)
- *Az Atya akaratát keresi* (5:30b)

- Önmagától nem tesz semmit, az *Atya parancsatait teljesíti* (5:19; 14:31)
- Ugyanazt teszi, amit az *Atya, ugyanúgy munkálkodik, mint az Atya* (5:17.19)
- *Az Atya követe*, az *Atya* nevében érkezett a Földre (5:23.37.43)
- *Odaszentelte magát* a küldetésre (17:19)
- Az egyetlen, kizárólagos út az *Atyához* (14:6)
- Az *Atyától* származó tanítást és kijelentéseket közvetíti a tanítványok számára (7:16)
- *Beszédei az Atya cselekedetei* (14:10)
- *Hatalmat kapott az Atyától* az élők fölött, hatalmat a feltámasztásra (5:21; 17:2)
- Az *ítélettétel jogát megkapta az Atyától* (5:22)
- *Megdicsőítette az Atya nevét a Földön* (17:1)
- *Összekapcsolja, felfedi, kinyilatkoztatja magát* a tanítványainak (14:23)
- *EGY a tanítványaival* (Efézus 5:29-30)
- Teljes tulajdonmegosztás az *Atyával* (17:10)
- Életét, hatalmát és *dicsőségét megosztotta a tanítványaival* (17:22)

A tanítványok

- *A Fiú választotta ki őket* maradandó gyümölcsök termésére (15:16)
- *Maga az Atya szereti őket*, úgy, ahogyan a Fiút (14:21.23; 17:23)
- *Maga az Atya őrzi és tartja őket* a világban (17:15)
- *A Fiú az életénél is jobban szereti őket* (15:13)
- *A Fiú beszédei megtisztították őket* (15:3)
- *Az Atya igéje, igazsága megszentelte őket* (17:17)
- *A Fiú barátainak nevezi őket* és megosztja velük titkait (15:15)
- *A Fiú tanítványainak nevezi őket* (15:8)

- *A Fiú és igéje bennük és velük lakik az igazság szelleme által (14:16-17)*
- *A Fiú szelleme kijelenti számukra a bekövetkezendőket (16:13)*
- *A Fiú szeretetében laknak és maradnak (15:4)*
- *A Fiú saját (szeretettségeinek) békességét adja nekik (14:27)*
- *A Fiú megosztja velük az Atyától kapott dicsőségét (17:22)*
- *Elhiszik, hogy a Fiú az Atya követe (16:27)*
- *Elhiszik és megismerik az Atya irántuk való szeretetét (1János 4:16)*
- *Úgy szeretik egymást, ahogyan a Fiú szereti őket (15:12)*
- *Az a szeretet él bennük, mellyel az Atya szereti a Fiút (17:26)*
- *Csak a Fiútól való függésben képesek a cselekvésre (15:5)*
- *Hit által nagyobbakat cselekszenek majd, mint a Fiú (14:12)*
- *Akármit kérnek a Fiú nevében, meglesz az Atyától (14:13)*
- *A Fiú parancsainak megtartása az iránta való szeretet kifejezése (14:21)*
- *Egyre több és több szellemi gyümölcsöt teremnek (15:8)*
- *A Fiúról tesznek bizonyosságot (15:27)*
- *A Fiú öröme örömet ébreszt bennük (14:11)*
- *A Fiú megdicsőíttetik a tanítványokban (17:10)*
- *Tökéletesen EGYek egymással az Atyában és a Fiúban (17:21)*

A fentiek mind körülírásai az egyetlen szónak: SZERETET. Megélhetetlen és megismerhetetlen Isten és Fia jelenléte nélkül. Minden igazi kapcsolat és hatékony közösség forrásai ők ketten. Ahogyan az Atya viszonyul Fiához, pontosan úgy viszonyul a Fiú a tanítványokhoz, a benne hívőkhöz. Ahogyan a Fiú volt a világban, úgy vannak a tanítványok is a világban. Ezek az igék ismét döbbenetes módon igazolják Isten és Fia önzetlenségét, áldozatvállalását. Gyakorlatilag semmit nem tartanak meg maguknak, minden javaikat megosztják egymással és a feléjük

forduló emberekkel. Az Atya a világnak ajándékozta a Fiát. A Fiú a világnak ajándékozta az Atyját. Mindezt annak érdekében, hogy ismét zavartalan kapcsolat uralhassa az Isten-ember viszonyt és az egész univerzumot.

Példák

A legelső tanítványok élete, munkássága, mártírsága máig ösztönző és követendő példa az igazi kereszténység számára, amely által Krisztus kétezer éve folyamatosan munkálkodik a közösség kiterjesztésén és teljességre juttatásán.

- *Péter így szólt a sántához: Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel, és járj! És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája, felugrott, talpra állt, és járt. (Cselekedetek 3:6-8)*
- *Ezt mondta a szellem Fülöpnek: Menj oda, és csatlakozz ahhoz a hintóhoz! ... Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és a főember, és megkeresztelte őt. Amikor kijöttek a vízből, az Úr szelleme elragadta Fülöpöt. (Cselekedetek 8:29.38-39)*
- *De emlékezzetek a korábbi napokra, amelyekben miután megvilágosodtatok, sok szenvedéssel teljes küzdelmet álltatok ki! Mert gyalázásokkal és gyötrésekkel nyilvánosan megszégyenítettek titeket, és társaikká lettetek azoknak, akikkel ugyanez történt. A foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy nektek értékesebb és maradandóbb vagyonotok van. Ne vesztítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van! (Zsidók 10:32-35)*

- *De én mindezekkel nem gondolok, sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól azért kaptam, hogy bizonytságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról. (Cselekedetek 20:24)*

Csapda

Sajnos nagyon sokakról elmondható, hogy hívőként egész életükben a kiskorúság, az éretlenség állapotában maradnak. Az igaz, hogy a gyermeki státusz valójában soha nem változik, mindig a szüleink gyerekei maradunk, és hasonló módon az „isteni gyermek” státuszunk sem változik. Az is igaz, hogy élethosszig függő helyzetben vagyunk, hiszen Jézus gyakorlatilag azt mondta a tanítványoknak, hogy *nélkülem képtelenek vagytok bármire*. Gyakorlati példát tekintve a „felnőttség” a tanítványok esetében úgy mutatkozott meg, hogy Jézus nevében beszéltek és cselekedtek, tanítottak és gyógyítottak. Számtalan keresztyén nem jut el oda, hogy az Úr Jézus nevében, vagyis az egyetlen, élő Istent képviselve jelenjen meg a világban, és világosságként gyakoroljon hatást a sötétségre. Ennek alapja ugyanis az a fajta érett, felnőtt, kölcsönös, kétoldalú isten-ember kapcsolat, amelyben már nemcsak az illető kér és vár folyamatosan meghallgatást, imateljesítést, különböző ajándékokat, áldásokat Istentől, hanem meghallja Isten neki címzett üzeneteit, kéréseit, parancsait – és kész hitben, engedelmesen, örömmel teljesíteni is azokat.

A közösség titka

A bizalomra épülő, kételkedéstől mentes, örömteli engedelmesség – ez minden emberi és isteni kapcsolatunk alapja, de egyben bizonyítéka is. Ha valaki meg van győződve társa hűségéről, erejéről, megbízhatóságáról, akkor gyönyörűséget jelent számára vele létezni

és együttműködni. Annak titkát, hogyan juthatunk el ennek a felszabadultan cselekvő, baráti viszonyulásnak a gyakorlásáig, a következő részletek segítenek megérteni⁵:

„Az Atya szeretete a Fiú iránt egy végtelen energia, egy ellenállhatatlan erő. Átvitte Krisztust életen, halálon és a síron. Az Atya szerette Őt, benne lakozott és mindent Őerte tett. Ezért Krisztus irántunk való szeretete szintén egy végtelen, élő erő, mely kimunkál bennünk mindent, amit Ő örvendezve ad nekünk. A szőlőtő maradéktalanul hordozza a szőlővesszőket, tökéletesen kimunkálva bennük mindent. *Maradjatok meg az én szeretetemben!* Hinni, hogy ez lehetséges, és így élni pillanatról pillanatra; hinni, hogy mindent, ami ezt nehezé teszi, Krisztus maga fogja legyőzni. Hinni, hogy Krisztus szeretete valóban egy végtelen vágyat jelent, hogy teljesen odaadja magát nekünk, és sose hagyjon el bennünket. Fordulj el a láthatótól, ha birtokolni akarod a láthatatlant! Tölts több időt Krisztussal, szemléld Őt, mint a mennyei szőlőtőt, mely az Atya szeretetében él, aki azt akarja, hogy te a szeretetében élj! Fordulj el saját magadtól, saját erőfeszítéseidről és saját hitedről, ha azt akarod, hogy a szíved megteljen vele és az ő szeretetének bizonyosságával! A benne maradás azt jelenti: kijönni minden másból, hogy egyetlen helyet foglalj el és ott maradj végleg.

Isten akarata az isteni tökéletesség igazi középpontja. Ahogyan Ő a parancsolataiban kinyilatkoztatta, az engedelmesség megnyitja az utat a teremtmény számára, hogy teremtmője hasonlatosságára növekedjen. Akaratának elfogadásával és cselekvésével közösségbe

⁵ Részletek Andrew Murray: Az igazi szőlőtő c. könyvéből

kerülök vele. Ezért mondta a Fiú, amikor eljött a világba: *Íme, itt vagyok, hogy teljesítsem a te akaratodat, Istenem!* (Zsidók 10:7) Ez volt a teremtményt megillető, áldott hely. Ez volt az, amit Ádám elveszített, amikor elbukott. Ezt jött helyreállítani Krisztus. Ez az, amit a mennyei szőlőtő kér tőlünk, és amire felhatalmaz minket, hogy amiképpen Ő az Atya parancsainak megtartása által megmaradt az Atya szeretetében, úgy kell nekünk is megtartani az Ő parancsolatait és megmaradni az Ő szeretetében. A szőlővessző ugyanis nem tud másképp gyümölcsöt teremni, csak ha pontosan ugyanaz az élete, mint a szőlőtőnek.”⁶

Csúcspont

Ahogy kezdetben kialakult a közösség a szent szellem ereje által az első, jeruzsálemi keresztyének között, úgy Jézus Krisztus visszatérése előtt világszéles mértékben megvalósul és teljességre, sőt fokozhatatlan tökéletességre jut a szeretet egysége, mint pecsét Krisztus művén, mint előfeltétel az utolsó csodához, a feltámadáshoz.

- *A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából semmit a magáénak, hanem mindenük közös volt. Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonytságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon.* (Cselekedetek 4:32-33)

Míg az első tanítványok Isten királyságának felállítását, az utolsók Isten királyságának végső győzelmét hirdetik majd evangéliumként kortársaiknak.

- *Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonytsággal minden népnek; és akkor jön el a vég.* (Máté 24:14)

⁶ Az idézett szerzőkkel a részletek erejéig értek egyet. (BL)

- *És láttam, hogy egy másik angyal repül fenn az égen: az örök evangélium volt nála, hogy hirdesse azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek; és hatalmas hangon így szólt: Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait! (Jelenések 14:6-7)*

FELTÁMADÁS & ELVÁLTOZÁS

A Istenben hívők feltámasztása az ember testi-lelki-szellemi egysége helyreállításának záróköve. Egyszer és mindenkorra véget vet a halál és a romlandóság uralmának, és egyben alkalmassá teszi az emberiséget az Isten színe előtti megjelenésre, a bűntelen univerzum életében való részvételre, és az újjáteremtett Föld birtokbavételére, a tartós uralkodásra. Ezzel az isteni cselekedettel Ádám és Éva öröksége maradéktalanul helyreállításra kerül. Ez az esemény, ti. a hitben meghaltak egyetemes feltámadása még előttünk álló, egy adott időpontban bekövetkező csoda lesz. A szóval történő teremtés speciális fajtájáról van szó, ami szemmel láthatóan egyértelművé teszi a különbséget az Isten és az ördög alattvalói között. Értelemszerűen azok részesülhetnek ugyanis ebben a „tűzálló” testben, akik már életük során, a fent leírt módon, hitben kapcsolódtak Krisztushoz.

JELLEMZŐK	FELTÁMADÁS & ELVÁLTOZÁS
Kivitelező	egyedül Krisztus
Az ember „eszköze”	hit
Időtartam	egyetlen pillanat
Ajándék	új test
Eredmény	találkozás Istennel & Krisztussal
Cél	az új Föld & az univerzum szabad lakója

- *Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem. Én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. (János 6:44.54)*

- *Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje. Mivel ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. Mert ahogyan Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. Mindenki a maga rendje szerint: első zsengeként támadt fel Krisztus, azután az ő eljövetelekor következnek azok, akik a Krisztuséi. Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat az Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt. Mert addig kell uralkodnia, míg lába alá nem veti valamennyi ellenségét. Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. ... Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben. Elvettetik földi test, feltámasztatik szellemi test. Ha van földi test, van szellemi test is. Így is van megírva: „Az első ember, Ádám, élőlénné lett”, az utolsó Ádám pedig megelevenítő szellemmé. De nem a szellemi az első, hanem a földi, azután a szellemi. Az első ember a föld porából való, a második ember mennyből való. Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyekiek is. És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is. Azt mondom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem öröklő a romolhatatlanságot. Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan meghalni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen, egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk. Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell*

öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! (1Korinthus 15:20-26.42-54)

- *Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr ígéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, az angyalok fejedelmének szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. (1Thessalonika 4:13-17)*

Példák

Van néhány példa a Szentírásban, amelyek alapján fogalmat alkothatunk erről a ránk váró, különleges csodáról. Az örökkévaló életre történő feltámadás példái időrendben: Mózes, Jézus Krisztus és a „jeruzsálemi szentek” közül föltehetően 21 fő. Az élve történő elválkozás és elragadtatás két példája Énók és Illés. Az arány tehát 22:2 (Jézust nem számítva). Vélhető, hogy hasonló arány lesz majd az újjáteremtett Föld össznépeessége esetében is, hiszen a teremtetéstől az újjáteremtésig születettek közül egy elenyésző hányad él majd a Földön Jézus királyi visszatérésekor.

- *Énók teljes életkora tehát háromszázhatvanöt év volt. Énók az Istennel járt, és egyszer csak eltűnt, mert Isten magához vette őt. (1Mózes 5:23-24)*

- *Amikor azután beszélgetve továbbmentek, hirtelen egy tüzes harci kocsi jelent meg tüzes lovakkal, és elválasztotta őket egymástól. Így ment föl Illés forgószélben az égbe. Elizeus látta ezt, és így kiáltozott: Atyám, atyám, Izráel harci kocsija és lovasa! Azután nem látta őt többé. (2Királyok 2:11-12)*

Mózes különleges, Istenfia általi feltámasztására az alábbiak alapján következtethetünk:

- *Ott halt meg Mózes, az Úr szolgálja, Móáb földjén, az Úr akarata szerint. És eltemette őt a völgyben, Móáb földjén, Bét-Peórral szemben. Senki sem tudja még ma sem, hogy hol van a sírja. (5Mózes 34:5-6)*
- *Mikhaél, az angyalok fejedelme sem mert káromló ítéletet kimondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes holttestéért, hanem azt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!” (Júdás 1:9)*
- *Imádkozás közben Jézus arca elváltozott, és ruhája fehéren tündöklött. És íme, két férfi beszélt vele: Mózes és Illés, akik dicsőségben megjelenve, élete végéről beszéltek, amelynek Jeruzsálemben kell beteljesednie. (Lukács 9:30-31)*

Jézus Krisztus feltámadásának sem voltak emberi, csak angyali szemtanúi:

- *Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt! És menjete el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt! Íme, megmondtam nektek. (Máté 28:5-7)*

Jézus Krisztust, mint az örök életű emberiség „első zsengejét”, követték bizonyos **szentek** a mennybe:

- *A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Ezek kijöttek a sírokból Jézus feltámadása után, bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. (Máté 27:52-53)*
- *Ezért mondja az Írás: „Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek.” (Efézus 4:8)*

Az a **24 vén**, akik jelen vannak Isten trónja előtt az ítélet során, azok az előbb említett személyek lehetnek, akiknek megadatott a kegyelem, hogy az emberiség képviselőiként az élő Isten közvetlen jelenlétébe juthattak földi szolgálatuk végén.

- *... és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárányka előtt ... és új éneket énekeltek: Méltó vagy, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megöleltél, és véreddel vásároltál meg minket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és a mi Istenünk papjaivá és országa népévé tettél minket, és uralkodni fogunk a Földön! (Jelenések 5:7-9) (ld. Jelenések 4:4)*

Szellemi test

Pál szavaival élve Jézus Krisztus „szellemi testben” támadt fel, amely a korábbi hús-vér testéhez képest magasabbrendű módon működik. Az evangéliumok történetei alapján tudhatjuk, hogy a fizikai akadályok nem jelentettek többé problémát számára: a zárt ajtajú teremben is képes volt megjelenni. A halandók közül már csak azok látták, akik addig hittek benne. Bár mennyei teste volt, mégis evett a földi táplálékból tanítványaival együtt. Képes volt e testben arra, hogy a világűrt átszelve visszatérjen a mennybe, és elhordozza Isten

közvetlen közelségét. Soha többé nem hal meg, már nem hat rá a fáradtság, a betegség, a fizikai fájdalom, az öregedés stb. Legyőzhetetlen, örökkévaló „fénytestet” öltött az Ember! Mivel Ő a „prototípus”, így minden feltámadott hasonló tulajdonságok hordozója lesz. A Jézus Krisztus által a feltámasztás és elváltoztatás során a hívőknek ajándékozott új, „szellemi” test nemcsak elviseli, de vágyja Isten közvetlen jelenlétét, és soha nem lesz az elmúlás martaléka. Ugyanakkor Ő, a Fiú az egyetlen, aki földi mártírhálála gyógyult nyomait örökre magán hordozza, mint az életért folytatott küzdelem élő mementója.

- *Azután így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő! (János 20:27)*
- *Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem az Isten és a Krisztus papjai lesznek, és vele fognak uralkodni ezer esztendeig. (Jelenések 20:6)*

AZ EMBER HELYREÁLLÍTÁSÁNAK SZAKASZAI

A fentiekben áttekintett, kihagyhatatlan keresztény életszakaszok tehát az Isten által eltervezett helyreállítás, újjáépítés fázisaival egyenlők. Az első három történet vagy folyamat minden ember vonatkozásában máskor megy végbe. Az utolsó hatalmas csoda azonban – az említett kevés kivételtől eltekintve – ugyanabban az egyre közeledő, szent pillanatban megy majd végbe, amikor végre fény derül az igazakra, amely soha többé nem sötétedik el.

1.

JELLEMZŐK	ÚJ SZÜLETÉS
Kivitelező	egyedül Krisztus
Az ember „eszköze”	a hit
Időtartam	egyetlen pillanat
Jelképei	a frigyláda feletti sekinah
Ajándék	új (isteni) szellem
Eredmény	új (isteni) természet
Cél	üdvösség

2.

JELLEMZŐK	NÖVEKEDÉS
Kivitelező	Krisztus & keresztyén
Az ember „eszköze”	a hit tettei
Időtartam	folyamatos
Jelképe	a szentély tartalma
Ajándék	új elme, új lélek
Eredmény	új jellem
Cél	tanúságtétel

3.

JELLEMZŐK	KÖZÖSSÉG
Kivitelező	Krisztus & keresztyén
Az ember „eszköze”	a hit tettei
Időtartam	folyamatos
Ajándék	békesség & öröm
Eredmény	barátság, tanítványság kijelentések, csodák
Cél	egyre több gyümölcs

4.

JELLEMZŐK	FELTÁMADÁS & ELVÁLTOZÁS
Kivitelező	egyedül Krisztus
Az ember „eszköze”	hit
Időtartam	egyetlen pillanat
Ajándék	új test
Eredmény	találkozás Istennel & Krisztussal
Cél	az új Föld & az univerzum szabad lakója

Szeretetünk nem ismerhet el más mértéket, mint Jézusé, mert az ő szeretete a mi erőnk. Krisztus szeretete nem pusztán egy eszme vagy egy érzelem. Szeretete tényleges mennyei erő. Amíg a keresztények ezt nem értik, nem gyakorolhatja bennük teljes hatalmát. Amikor a hited megerősödik és felismered, hogy Krisztus szeretete nem kevesebb, mint hogy saját lényét és szeretetét osztja meg veled, a kedveltjével, és te belegyökerezel a szeretetébe, mert életedet egyedül ez a forrás táplálja, akkor meg fogod érteni, hogy az Úr egyszerűen csak annyit kér, hogy az Ő szeretete kiadjon rajtad keresztül. Krisztus erejében kell élned. Krisztus szeretete összetör és képessé tesz arra, hogy szeress. Úgy, mint Krisztus.⁷

⁷ Részlet Andrew Murray: Jézus Krisztus képére c. könyvéből

ISTEN SZENT EMBEREI: A PRÓFÉTÁK 2.

Barati Lilla

HAMIS PRÓFÉTÁK

Szükségszerűen újra és újra fölbukkantak álpróféták is – az ördögi ellenség ügynökei, akik természetesen mindig az igazi próféták életbevágó üzenetével ellentétes dolgokat hirdettek. Miért? Azért, hogy ha lehet, elhitessék, becsapják, eltántorítsák a kiválasztottakat is, akik által Isten és mennyei királysága láthatóvá-hallhatóvá válhatna a Földön. Ami a múltat illeti, mi könnyű helyzetben vagyunk, hiszen a Szentírás alapján már világosan látjuk, mi volt a hazugság és mi az igazság – de hogyan tudtak ítélni akkor és ott azok, akik a hallott próféciák alapján döntöttek saját sorsuk felől? Isten erre is pontosan megadta a választ.

- *Ha a próféta az Úr nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog, ez az a szó, amelyet nem az Úr szólt. Elbizakodottságból* mondtá azt a próféta. Ne félj attól! (5Mózes 18:22)*

MAGYARUL	EREDETI	JELENTÉSEI
elbizakodottság*	zádón (óhéber)	büszkeség, gőg, szemtelenség önhittség, arrogancia

A hamis prófécia forrása az EGO, a saját kútfő, ami a sátáni lázadás forrása – szemben az igazság közvetítőinek szellemi ajándékával, akik elég alázatosak ahhoz, hogy életveszélyesnek ítélik az Istentől való függetlenség halálhozó állapotát.

- Ekkor **Hananjá próféta levette az igát Jeremiás próféta nyakáról, és összetörte.** Majd ezt mondta Hananjá az egész nép előtt: Ezt mondja az Úr: Így töröm le Nebukadneccar babilóniai király igáját két esztendőn belül minden nép nyakáról! ... **De így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz:** Menj, és ezt mondd Hananjának: Így szól az Úr: Fajármot törtél össze, de vasjármot csináltál helyette! Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Vasigát tesztek mindezeknek a népeknek a nyakára, hogy Nebukadneccart, Babilónia királyát szolgálják. Szolgálni is fogják, sőt még a vadállatokat is neki adom! ... Hallgass ide, Hananjá! **Nem küldött téged az Úr, hazugsággal biztatod ezt a népet!** Azért ezt mondja az Úr: **Eltöröllek téged a Föld színéről, még ebben az esztendőben meghalsz, mert szavaiddal el akartad téríteni őket az Úrtól!** Mehalt Hananjá próféta még annak az esztendőnek a hetedik hónapjában. (Jeremiás 28:11-17)
- Így szól az én Uram, az Úr: **Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk feje után mennek, mert semmit sem láttak!** Olyanok lettek a prófétáid, Izráel, mint a rókák a romok között! Nem álltatok oda a résekhez, **nem építtetek falat Izráel háza körül, hogy helyt tudjatok állni az Úr napján a harcban.** **Hiábavalóságot láttak és hazug jóslatot,** amikor azt mondogatták, hogy „így szól az Úr”, pedig az Úr nem is küldte őket; és még azt várják, hogy a szavukat beteljesítse! ... Lerombolom a falat, amelyet habarccsal vakoltatok, és a földre döntöm, hogy még az alapja is kilátszik. Ledől, és vele együtt nektek is végetek lesz! Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. ... **Lelkeket vadásztok népemből úgy, hogy lelkeket biztattok élettel a magatok javára.** Meggyaláztok népem előtt néhány marék árpáért és néhány falat kenyérért azzal, hogy halállal fenyegették olyan

lelkeket, akiknek nem kell meghalniuk, és élettel biztattok olyan lelkeket, akik nem maradnak életben, mert hazudoztok népemnek, az pedig hallgat a hazugságra. Ezért így szól az én Uram, az Úr: **Bűvös szalagjaitok ellen fordulok, amelyekkel lelkekre vadásztok, mint a madarakra.** Leszaggatom azokat karjaitokról, a lelkeket pedig elengedem, azokat a lelkeket, akikre ti vadásztok, mint a madarakra. Letépem **varázskendőiteket**, és kiszabadítom kezetekből **népemet**; nem marad az tovább **vadászsákmányként a kezetekben.** Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Mivel **hazug módon fájdalmat okoztok az igaznak,** pedig én nem akarok neki fájdalmat okozni; **a bűnöst pedig bátorítjátok, úgyhogy az nem tér meg a maga gonosz útjáról, és nem marad életben,** ezért nem fogtok többé hiábavalóságot látni, és nem jósolgathattok tovább, mert kiszabadítom a kezetekből **népemet.** Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! (Ezékiel 13:1-23)

- Ezt mondja az Úr azokról a prófétákról, akik **félrevezetik népemet, akik békességet hirdetnek, ha van harapnivalójuk, de hadat indítanak az ellen, aki nem ad nekik enni:** Olyan éjszaka száll rátok, amelyben nem lesz látomás, és olyan sötétség, amelyben nem lesz jövődőlés. Leáldozik a próféták napja, nappal is sötétség borul majd rájuk. Szégyent vallanak a látnokok, pironkodnak a jósok, eltakarják arcukat mindnyájan, mert **nem kapnak választ Istentől.** Engem azonban betölt az Úr szelleme erővel, igazsággal és hatalommal, hogy megmondjam Jákóbnak, mi a bűne, és Izráelnek, hogy mi a vétke. (Mikeás 3:5-8)
- Óvakodjatok **a hamis prófétáktól, akik báránybőrbe bújva jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcseikről ismeritek meg őket.** Tüskebokorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fűgét?

Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. ... Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik. (Máté 7:15-19)

- Mert **hamis krisztusok és hamis próféták** támadnak majd, nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy így **megtévezzék**, ha lehet, **a választottakat is**. Íme, előre megmondtam nektek. Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van – ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban van – ne higgyétek el! Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is. (Máté 24:24-27)
- Miután bejárták az egész szigetet Páfoszig, találkoztak egy zsidó varázslóval és **álprófétával**, akinek **Barjézus*** volt a neve. Ez közel állt Szergiusz Paulusz helytartóhoz, aki értelmes ember volt. Ő magához hívatta Barnabást és Saul, mert hallani kívánta az Isten igéjét. De **Elimász****, a **varázsló***** – neve ugyanis ezt jelenti – **szembeszállt velük, és igyekezett eltéríteni a helytartót a hittől**. Saul pedig, akit Pálnak is hívnak, megtelve szent szellemmel ránézett, és így szólt: **Te mindenféle csalással és gonosszággal tele ember, te ördögfajzat, te minden igazság ellensége, nem szűnsz meg elferdíteni az Úr egyenes útjait?! Most íme, az Úr keze rajtad van, megvakulsz, és nem látod a napot egy ideig!** Erre hirtelen homály és sötétség szállt rá, és botorkálva keresett vezetőket. (Cselekedetek 13:6-11)

MAGYARUL	EREDETI	JELENTÉSEI
Bárjézus*	Bariészusz (arámi)	Jézus fia
Elimász**	Elümász (sémi)	talán 'erős'
varázsló***	magosz (perzsa)	mágus, asztrológus, jós varázsló, szemfényvesztő

- Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem **vizsgáljátok meg a szellemeket**, hogy Istentől valók-e, mert **sok hamis próféta jött el a világba**. Az Isten szellemét erről ismeritek meg: **amelyik szellem vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van**. Amelyik szellem pedig nem vallja Jézust, az nem Istentől van. Ez az antikrisztus szelleme, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van. Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van. **Ők a világból valók, ezért a világ szerint beszélnek, és a világ rájuk hallgat**. Mi Istentől valók vagyunk: aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság szellemét és a tévelygés szellemét. (1János 4:1-6)
- Ezekről is **prófétált Énók**, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „**Íme, eljött az Úr szent seregeivel, hogy ítéletet tartson mindenek felett**, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak.” Ezek zúgolódók,

sorsuk ellen lázadók, akik vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek. (Júdás 1:14-16)

Az álpróféták saját, emberi, sőt sátáni gondolataik, indulataik szerint fogalmazzák meg üzeneteiket. Nincs közük az igaz Istenhez, nem állnak vele párbeszédben! Forrásuk előbb-utóbb lelepleződik: nem más, mint az ordító oroszlán, mint Isten és ember ellensége, a sátán (ld. 1Péter 5:8), aki folyton azt keresi, kit semmisíthet meg. A hamis próféták, mivel a hazugság atyjának gyermekei (ld. János 8:44), hazugságokat vagy féligazságokat hirdetnek. Egyesek közülük nyíltan szembeszállnak Isten követivel, és az Úr ítéletének ellentétét hangoztatják. Többnyire kellemes-kényelmes dolgot harsognak, mint Hananajáh, aki a Jeremiás által leírt hetvenéves fogság helyett csupán két évi büntetéssel áltatta Júda népét. Az álprófétákra vonatkozó isteni kinyilatkoztatás – az ellentétek felvonultatásával – bemutatja az igazi prófétai szolgálat célját is: Isten népének, az egyháznak a védelmét, biztonságát szolgálják a prófétai kijelentések, amelyek mintegy védőpajzsot, városfalat, oltalmat emelnek a gonosz szellemi-fizikai pusztítása ellen.

Feltárul a hazug próféták valódi, de az emberek előtt gyakran leplezett célja is: az egyéni érdekek, a nyereségvágy hajtja őket, ami többféle célkitűzésben is testet ölthet. A saját tekintély és hírnév fölépítése és fenntartása, saját követőtábor gyűjtése és gyarapítása, anyagi haszon- és vagyonszerzés, ember- és lélekkereskedelem (!) a hatalom megszerzése, megtartása, fokozása érdekében. „Szerezzünk nevet magunknak!” - hangzott a bábéli torony építésekor, és máig ez a (rejtett) jelszó a hamis istenek prófétái szájából. Ezért üzenetük gyakran kaméleonként változtatja színét-szagát, míg az igazi próféták

Isten változhatatlan igazságát szólják, kerüljön akár a jóhírükbe, akár az életükbe. A kendők és szalagok Ezékiel próféta leírásában saját szertartásokra, varázslatokra utalnak, vagyis olyan gyakorlatokra, ceremóniákra, amelyek emberi, és nem isteni eredetűek. Éppen azért megtévesztőek, de hatástalanok, mert Krisztus kizárólagosságát tagadják.

Működésüknek sajátos, rendkívül lesújtó hatása van: az igazaknak gyötrelmek és kételyek forrása, a hamisaknak pedig bátorítás az eddigi önző életmód és istentelen gyakorlat folytatására. A cél mindkét tábor megtévesztése, mindnyájuk elpusztítása érdekében. Üzenetük elgyengíti, összezavarja, szétdobálja Isten gyermekeit, az összhang és békesség helyett bizalmatlanság, félelem, gyűlölet és viszály támad a nyomában.

További sajátosság, amire Jézus Krisztus hívta fel a figyelmet: a hazug próféták beépülnek Isten közösségeibe, mint ahogyan a konkoly nő a búza között, az aratásig kitéphetetlenül. Az Úr felhívja a figyelmet a látszat csalékonyságára, a képmutatásra, a MÁS kép mutatására. Kifelé kegyesség, ájtatosság, kenetes szövegek, bibliai idézetek, mögötte azonban az önzés ragadozó hajlama, ami időről időre nyersen megnyilatkozik. Az egocentrikus gondolkodásmód alapvetően megtagadja Isten szereteterejét, ezért egy szavakban ugyan vonzó, tettekben azonban taszító, gőgös jellem van mögötte.

Gyakorlati példa Barjézus, a hamis próféta esete, akinek Pál – Isten szellemétől vezetve – képes volt a szíve mélyére látni, és világosan felismerte benne az ördög szolgáját. Saját célja a személyes nyereségszerzés, rajta keresztül a gonosz célja pedig az apostoli hittérítő munka megghiúsítása volt. Minden erővel igyekezett

megakadályozni ugyanis a helytartó megtérését azért, hogy saját bevételeitől el ne essen, és varázslatai le ne lepleződjenek. Ezért Pál nyíltan feltárta megromlott jellemét, a sátán gonoszságát, és uralmat vett fölötte Jézus szellemi ereje által. Az, hogy Pál „megvakította” egy időre, kifejezte a mágus szívében uralkodó, rosszakaratú szellemi sötétséget, s egyúttal az Isten jóságát, aki tehetetlensége beláttatása által őt is megtérésre hívta.

János apostol ugyancsak kulcsot adott a hamis próféták megkülönböztetéséhez. Pál kijelentése szerint ez egyrészt kegyelmi ajándék, ti. a szellemek megkülönböztetésének képessége, amit a fenti példában gyakorlati módon be is mutatott (ld. 1Korinthus 12:4-10). Másrészt pedig alapos szellemi vizsgálat eredménye, amely egyetlen döntő kritériumon nyugszik: *a testben megjelent Krisztus megvallásán*.⁸ Ez nem pusztán annyit jelent, hogy Jézus – isteni természetét megőrizve – hús-vér emberré lett (1), hanem feltámadása és a pünkösdi események után tanítványai szívében-testében (2), illetve a belőlük felépülő egyházban, mint Krisztus testében (3) is megjelenik, megnyilvánul, mint Isten földi uralmának kifejeződése. Ahogyan Pál és János apostol e nagyszerű igazságot kifejezte:

- *többé tehát nem én élek, hanem **Krisztus él bennem**; azt az életet pedig, amelyet most testben élek, az Isten Fia hitében élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.* (Galata 2:20)

⁸ Részletesebben kifejtve a Reménység foglyai 40. számában, az Antikrisztusok c. tanulmányban

- *Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.* (1János 5:12)

A fentebb idézett részlet Júdás leveléből kétszeresen is prófétai szózat. Egyrészt a szűkszavúan említett Énókra utal (ld. 1Mózes 5:21-24), aki Noé után élt próféta volt, és élve ragadta el Isten a Földről. A mózesi részletből nem derült ki róla, hogy prófétai szolgálatot töltött be, Júdás azonban még idézi is szavait, amelyek Jézus Krisztus visszajöveteléről, és többek között a hamis próféták feletti ítéletről szólnak.

EGY PRÓFÉTA BUKÁSA

A hamis próféták esetei után érdemes közelebbről megvizsgálni egy igaz próféta bukásának történetét. Az Ószövetségben olvasható, tehát az ó szövetség gondolkodásmódja érvényesül benne, mégis nagyon fontos lecke a mai keresztények számára bizonyos törvényszerűségek megértése érdekében. Fura módon a leírásban nem szerepel a főszereplő neve, és talán ez is az általánosan érvényes igazságok hangsúlyozása miatt van így.

Jeroboám árulása

A megértéshez olvassuk el a 1Királyok 12-13. fejezetét! Az eset egy rendkívül tragikus fordulat után következett be: Salamon és főként fia, Roboám Istentől való elfordulása következtében az addig egységes izraeli királyság véglegesen két országra szakadt. Az északi területek, amelyek a tíz nagyobb törzshöz tartoztak, Jeroboám uralma alá kerültek. Őt, bár az Úr hívta el, az első kritikus döntési helyzetben a saját, emberi, félelemteli gondolataira támaszkodva a

legégbekiáltóbb lázadást hajtotta végre Isten ellen. A hatalomhoz való beteges ragaszkodása vezette az általa kigondolt bálványok és a hozzájuk kapcsolódó kultuszrendszer felállításához, és élen járt annak gyakorlásában.

- *Jeroboám így gondolkozott: Még mindig visszakerülhet Dávid házához a királyság! Ha feljár ez a nép, hogy Jeruzsálemben, az Úr házában mutassa be áldozatait, akkor ennek a népnek a szíve urukhoz, Roboámhoz, Júda királyához hajlik, engem pedig megölnék, és visszatérnek Roboámhoz, Júda királyához. Ezért elhatározta a király, hogy készíttet két aranyborjút. Majd ezt mondta: Eleget jártatok már Jeruzsálemben! Itt vannak isteneid, ó, Izráel, akik fölhoztak téged Egyiptomból! Az egyiket Bételbe helyezte el, a másikat pedig Dánba vitette. ... Azután templomokat is készíttetett az áldozóhalmokon, és papokat rendelt a nép köréből, akik nem Lévi fiai közül valók voltak. Elrendelt Jeroboám egy ünnepet is a nyolcadik hónap tizenötödik napján, a Júdában tartott ünnepnek megfelelően, és áldozott az oltáron. Ugyanígy járt el Bételben is; áldozatot mutatott be a borjúnak, amelyeket ő készíttetett. Bételben is papokat rendelt az áldozóhalmokra, amelyeket létesített. (12:25-32)*

Teljesen leválasztotta az általa uralt törzseket a Júdához „tartozó” Istenről, az Úr részéről felállított áldozati rendszerről, és ezzel természetesen a testvéreikkel való kapcsolatot is megmérgezte. Az aranyból öntött bikaszobor imádata – az Egyiptomból való kivonulás után! – egyszer már több ezer élet pusztulását eredményezte. Ennek ellenére Jeroboám tudatos módon megismételte az akkori lázadók szavait, amelyeket a Sinai-hegy lábánál kimondtak. (ld. 2Mózes 32:4) Ráadásul az ország két végében két bálványt is állíttatott! Ez a menny

Istenének, a Mindenható Szabadítónak a teljes megcsúfolása, semmibevétele volt! E király semmit nem értett meg Isten szeretetéből, hatalmából, terveiből, és szó szerint kárhozatos példát mutatott Izrael gyermekeinek, sőt kötelezte őket a pogány kultusz követésére!

A prófécia kihirdetése

Ennek a tragédiának a leleplezésére, megállítására, a király és a nép kijózanítására küldte el Isten egyik prófétáját Jeruzsálemből Bételbe. Vagyis az igazi imádat helyéről a bálványkövetés központjába, azaz Júdából Bételbe, Izrael egyik városába. Bár nem volt kockázat nélküli e küldetés, a férfi engedelmeskedett és megjelent a kijelölt helyen, a hamis oltár mellett abban az időpontban, amikor a lázadó király tüzet és tömjént készült gyújtani. Bár a követ joggal félhetett, nem maradt néma, hanem maradéktalanul átadta az Úr megsemmisítő üzenetét.

- *Oltár! Oltár! Így szól az Úr: Egy fiú születik majd Dávid családjából, akinek Jósias lesz a neve, ő majd fölládozza rajtad az áldozóhalmok papjait, akik most rajtad tömjéneznak, és emberi csontokat fognak elégetni rajtad! (13:2)*

A királynak értenie kellett ebből az ítéletből: Isten soha nem fogadhatja el ezt a fajta közeledési módot, amely az elsötétült emberi önzésből fakad. Ezen az úton nincs meghallgatás, nincs szabadítás, nincs út a Mindenhatóhoz!

Jósias, akinek nevét a próféta említi, Júda 16. uralkodója lesz majd – de abban az időben Izrael, mint ország már nem létezik! Asszíria lerohanja és megsemmisíti az északi országrészt, és az ott lakókat elhurcolja szülőföldjükről. Ez lesz a következménye annak az

áldozatbemutatásnak, amelyet Jeroboám épp akkor készült végrehajtani...

Mielőtt követ vetnénk Jeroboámra és az őt követőkre, nézzünk körül saját vallásos szokásainkban, a kereszténység mindennapi gyakorlatában, s a tágabb pogány világban! Amit látunk, abból kiderül, ma sem szívderítőbb a helyzet... Pedig minden eltérés a Jézusban kijelölt egyetlen úttól ugyanolyan halálos, terméketlen zsákutca, mint amiről itt olvasunk!

A három csoda

Mindenesetre, ez a számunkra névtelen próféta tompítás nélkül közvetítette az üzenetet, Isten pedig nem hagyta nyomaték nélkül szavait.

- *Amikor a király meghallotta Isten emberének a beszédét, amelyet a bételi oltárról hirdetett, kinyújtotta a kezét Jeroboám az oltár mellől, és ezt mondta: Fogjátok el! De megbénult a keze, amelyet kinyújtott felé, és nem tudta visszahúzni. Az oltár pedig meghasadt, és szétszóródott a hamu az oltárról. Ez volt az a csoda, amelyet Isten embere tett az Úr parancsára. Ekkor megszólalt a király, és ezt mondta Isten emberének: Engeszteld ki Istenedet, az Urat, és imádkozz értem, hogy visszahúzhassam a kezem! Isten embere pedig kiengesztelte az Urat, úgyhogy a király vissza tudta húzni a kezét, és az olyan lett, mint azelőtt. (13:4-7)*

Mindent elárul Jeroboám reakciója a prófécia hallatán. Nem akart jobb belátásra jutni, nem akart bűnbánattal Isten elé borulni, hanem inkább az ő követét akarta elfogatni és kivégeztetni! Érdekes dolog történt vele az Úr közbeavatkozása nyomán: Kinyújtott karja megmerevedett, és tulajdonképpen mindenki előtt megszégyenült,

nevetségessé vált az általa szolgált bikával együtt! Nyilván, ezt látva, szolgálai sem siettek teljesíteni indulatos parancsát. Ráadásul az oltárkő kettéhasadt, látványos módon igazolva a júdai próféta jóvendölését és ezáltal Isten jövőbeli ítéletét. Sajnos a szöveg nagyon szűkszavú, nem látjuk a történések királyra gyakorolt közvetlen hatását: esetleg elsápadt, térdre esett, remegni kezdett stb.? Az biztos, hogy kénytelen volt az Úr prófétájának közbenjárását kérni egészsége helyreállítása érdekében. Önzésében persze nem bocsánatot kért, nem az ítélet elhárítását szorgalmazta, hanem azonnal saját jólléte érdekében szólt.

Mindenki, aki látta (később pedig hallotta) az esetet, meggyőződhetett Isten egyértelmű nemtetszéséről, Jeroboám, mint király és „főpap” megszegyenüléséről, tekintélye porba omlásáról, valamint az imádott aranybika tehetetlenségéről. Természetesen maga a próféta, aki eszköz volt az Úr kezében, ő is megtapasztalta, hogy micsoda erő, tekintély és hatalom van annál az Istennél, akit szolgál.

Az első kísértés

A próféta megtette tehát kötelességét, és azonnal haza is indulhatott volna, azonban váratlan meghívást kapott:

- *Azután a király így szólt Isten emberéhez: Gyere haza velem, egyél valamit, én pedig adok neked valamit ajándékba! De Isten embere ezt mondta a királynak: Ha a palotád felét nekem adnád, akkor sem megyek el veled; én ezen a helyen nem eszem és nem iszom semmit! Mert ezt parancsolta nekem igéje által az Úr: Ne egyél és ne igyál semmit, és ne azon az úton térj vissza, amelyen mentél! Ezért más úton távozott; nem azon az úton tért vissza, amelyen Bételbe érkezett. (13:7-10)*

Ezek szerint a próféta mégis szert tett valamiféle tekintélyre Jeroboám szemében, ha most már ebédrel és ajándékkal kínálta börtön és halál helyett! Végülis az uralkodó tényleg hálás lehetett, hogy könyörült rajta és nem fordított neki hátat megalázott állapotában, hanem fennhéjázása ellenére meggyógyította... Az átadott üzenet tartalma azonban magyarázza, miért hárította ilyen határozott módon a király ajánlatát. Isten előre megintette őt, és úgymond letiltotta bármiféle kapcsolatfelvételtől. A próféta pedig maradéktalanul és haladéktalanul engedelmeskedett a mennyei parancsnak.

A második kísértés

Sajnos azonban itt nem ér véget a leírás. Nagyon sokan vannak, akik ugyan győztesen kerülnek ki az első próbából, a másodikban azonban már engednek a csábításnak és elbuknak... Milyen csodálatos arra gondolnunk, hogy Jézus Krisztus három nevezetes (ld. Máté 4. fejezete) és még sok ezer kísértést állt ki értünk és miattunk, majd megosztotta velünk a győzelmeit!

Az első esetben egyértelmű volt, hogy a gonosz, lázadó királynak ellen „kellett” állni, különösen a nép előtt, akik szemtanúi voltak Isten csodáinak. A második alkalommal már burkoltabb formában, egy öreg, bizonyára tiszteletreméltó külsejű „próféta” személyében, négy szemközti találkozás során érkezett az ördög.

- *Lakott azonban Bételben egy öreg próféta... [aki ezt mondta neki:] Gyere haza velem, és egyél valamit! De az így felelt: Nem térhetek vissza veled, és nem mehetek be hozzád! Ezen a helyen nem eszem és nem iszom semmit sem. Mert ezt a parancsot kaptam az Úr igéje által: Ne egyél és ne igyál ott semmit, és ne azon az úton térj vissza, amelyen odamégys!*

De a másik ezt mondta neki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és egy angyal így szólt hozzám az Úr parancsára: Hozd vissza őt magaddal a házához, hogy egyen és igyon! Így hazudott neki. Az pedig visszatért vele, majd evett és ivott annak a házában. (13:11.15-19)

A jeruzsálemi próféta először az öreggel szemben is ellenállást tanúsított, és szóról szóra, mechanikusan elismételte Isten tiltó szavait. Eszünkbe juttatja Bálám esetét, aki legalább háromszor elmondta fennhangon az Úr neki szóló tanácsát-parancsát, végül mégis a saját szívének kapzsi vágyaira hallgatott. (Ő is halálfia lett görbe útjai végén.)

Vajon mi téríthette el ezt a követet a Júdába visszavezető, biztonságos ösvényéről? Elsősorban bizonyára a testi érzetei és a fizikai tapasztalatai: nyilván azért ült a csertölgy alatt, mert elfáradt, éhes és szomjas volt. Nyilván azért elegyedett szóba a bételi vénemberrel, mert az ránézésre szimpatikusnak tűnt neki, és mert olyan szavakkal ostromolta, amelyek látszólag felülírták az isteni rendelkezéseket: *én is próféta vagyok, mint te... angyal szólt hozzám... szívesen látunk, csak gyere! Mi bajod lehetne? Egy kis kenyér, egy kis beszélgetés nem árthat annak, aki az előbb tett csodát!*

Mi lehetett volna számára a kimenekedés? Ha hallgat az általa addig kétszer kimondott isteni szavakra, ha hallgat a szíve mélyén megszólaló vészcsengőre, ha eszébe veszi Izrael súlyos bűnét, amit megítélni jött... Ha csak egyszerűen imádkozik és megkérdezi Urát és megbízóját, hogy tényleg megváltoztatta-e eredeti szándékát prófétája bételi tartózkodását illetően... Biztosak lehetünk benne, hogy lett volna lehetősége a menekülésre, akár még az öregember

háza előtt állva is. Isten hűséges! Mindig van kiút, ha akarjuk, hogy legyen...

Eszünkbe juthatnak Pál és János apostol súlyos kijelentései, amelyek megkönnyítik számunkra a helyzetek megítélését:

- *De ha még mi magunk vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azon kívül, amelyet mi hirdettünk, átkozott legyen!* (Galata 1:8)
- *Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem vizsgáljátok meg a szellemeket, hogy Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba!* (1János 4:1)

A végzet

Ez a történet azért is feltűnő, mert a próféta engedetlensége azonnali, végzetes következményekkel járt.

- *Még az asztalnál ültek, amikor az Úr igéje szólt ahhoz a prófétához, aki visszahozta őt, és így kiáltott Isten emberének, aki Júdából érkezett: Így szól az Úr: Mivel ellene szegültél az Úr szavának, és nem tartottad meg azt a parancsot, amelyet Istened, az Úr adott neked, hanem visszatértél, és ettél meg ittál azon a helyen, amelyről megparancsolta neked, hogy ott ne egyél és ne igyál, ezért holttested nem kerül őseid sírjába!* (13:20-22)

Vajon mi volt kárhoztatásra, sőt halálos ítéletre méltó ebben a megbicsaklásban? Először is, a kimondott szó, pontosabban Isten kimondott szava nem megmásítható. Ő soha nem él a hazugság eszközeivel. Üzeneteinek mindig áldott oka és célja van, mindig szeretetből fakad, soha nem ártó szándékú! Másodszor, bárki legyen, aki az engedetlenség útjára lép, az Urat gyűlölő sátán és démonjai

oldalára áll, s ezzel megbontja kapcsolatát-közösségét a szent Istennel, illetve meghazudtolja saját küldetését. Az alábbi első ige pontosan az ugyancsak elbukó Bálám szájából származik.

- *Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna! Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít? (4Mózes 23:19)*
- *Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás. Te megvetetted az Úr ígését, ő pedig elvetett téged... (1Sámuel 15:23)*
- *Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez? Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között? Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan Isten mondta: „Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek, és ők az én népem lesznek. Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket, Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr.” (2Korinthus 6:14-18)*

Az oroszlán

Valószínű, hogy a jeruzsálemi próféta keserű szájjal indult el – ezúttal végső útjára. Isten szava vendéglátójával együtt megszegyenítette, de nem tudjuk, eljutottak-e a megbánás és az alázat igazi helyére.

- *Miután evett és ivott, fölnyergelték neki annak a prófétának a szamarát, aki visszahozta őt, és elment. De az úton egy oroszlán talált rá, és megölte. Holtteste ott hevert az úton, mellette állt a szamár, de az oroszlán is a holtteste mellett állt. (13:20-24)*

A ragadozó általi halála csodával elegyes, hiszen a szamár sértetlen maradt, békésen álldogált a próféta gyilkosa mellett. Nyilvánvaló üzenet volt ez Bétel lakói, illetve a Biblia mindenkori olvasói számára. A vén csaló is könnyedén levonta a következtetést:

- *Az Isten embere ez! Ellene szegült az Úr szavának, ezért az Úr egy oroszlán prédájává tette; az rátört és megölte. Így teljesedett be az Úr igéje, amelyet megmondott neki. (1Királyok 13:26)*

Könnyű helyzetben vagyunk a szörnyű haláleset megfejtését illetően. Egyértelmű azonosítással és egyben figyelmeztetéssel találkozunk több helyen is:

- *Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok neki ellen a hitben szilárdan, tudva, hogy ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken e világban! (1Péter 5:8-9)*

Természetesen, akik az ördög elvei szerint élnek, azok az ő képmására változnak el:

- *Prófétái összeesküvést szőnek, olyanok, mint az ordító, ragadozó oroszlán: embereket esznek, kincset és drágaságot harácsolnak, sok asszonyt tesznek özvegyé. (Ezékiel 22:25)*
- *Olyanok benne a vezérek, mint az ordító oroszlánok, a bírák, mint a pusztai farkasok: egy csontot sem hagynak meg reggelre. (Sofóniás 3:3)*

Nem árthat(ott) azonban mindenkinek a sátán, erre is vannak bátorító példák. Voltak és lesznek olyan prófétái Istennek, akik hűségükkel legyőzték és legyőzik az ellenséget. Jézus Krisztus a biztos pajzs számunkra!

- *Dániel így felelt a királynak: Király, örökké élj! Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel. (Dániel 6:22-23)*
- *Dávid azonban így felelt Saulnak: Pásztor volt a te szolgád apja juhai mellett, és ha jött egy oroszlán vagy medve, és elragadott egyet a nyájából, utánamentem, leterítettem, és kiragadtam a szájából. Ha pedig ellenem támadt, megragadtam a szakállánál fogva, leterítettem és megöltem. Leterítette a te szolgád az oroszlánt is, a medvét is: úgy jár majd ez a körülméletlen filiszteus is, mint azok, mivel csúfolta az élő Isten seregét. (1Sámuel 17:34)*
- *Engedelmeskedjetez azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek! Közeledjetez Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok! (Jakab 4:7)*

A jeruzsálemi, névtelen próféta sorsa szomorú „tanmese” a következmények törvényéről. Aki kilép az Istennel kötött szövetségéből, legyen bár fölszentelt próféta, az védtelenné válik a gonosz támadásai ellen, ráadásul félrevezető, bátorító módon hathat a hívőkre és az istentelenekre egyaránt. A könnyelműség, a magabizás Isten összes szolgáját, prófétáját, követét, sőt barátját fenyegeti, amíg csak a Földön élünk. A hűség tehát életmentő erény a szentek számára. (FOLYTATÁSA KÖVETKEZIK!)